

Иван Вазов

Там!

Плапти пожар, борба бесней
при Охрид, Вардар и Пирин.
Високо знамето се вей
на храбрий македонски син.

Наста великий чакан ден,
наста великата борба.
Светът е смаян, поразен,
смути се самата съдба...

О, колко храброст, мъжество,
за смърт геройска колко стръв!
Ще види своето тържество
юнашката проляна кръв:

поклон, о братя, о борци
величествени и свети,
поклон, герои и светци,
за най-високите мечти.

Поклон, поклон от нас сега
на ваший меч, на ваший гроб.
Тоз, който знай да мре така,
не може веч да бъде роб.

София, 21 август 1903 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4526>]